

Ο Γιοβάνοβιτς κέρδισε τον Μάρτινς στη μάχη του πάγκου !

Παρότι αν μπορούσε κάποια ομάδα να κερδίσει το χθεσινό ντέρμπι, αυτή θα ήταν-βάση ευκαιριών και κατοχής μπάλας- αναμφίβολα ο Ολυμπιακός, μπορούμε να πούμε ότι το χθεσινό 0-0 οφείλεται αρκετά στη μάχη των πάγκων την οποία κέρδισε προφανώς ο Γιοβάνοβιτς !

Κατά πρώτον ο Μάρτινς ξεκίνησε με 4-4-2 και αυτό το σχήμα των δύο σέντερ φορ (με **Ελ Αραμπί και Τικίνιο**) δεν του βγήκε ακόμα μια φορά, καθώς ο Ολυμπιακός δεν έχει τις ανάλογες επιθετικές και μεσοεπιθετικές εναλλακτικές λύσεις για να προχωρήσει σε διορθωτικές κινήσεις στην πορεία, αν η επιλογή των δύο φορ δεν του έβγαινε.

Από την άλλη ο Παναθηναϊκός παρουσίασε, παρά τις σημαντικές απουσίες του, μια άριστα διαβασμένη ομάδα, με πολλά τρεξίματα και αξιόμαχη στις προσωπικές μονομαχίες.

Ο Γιοβάνοβιτς είχε διαβλέψει ότι οι **Ελ Αραμπί και Τικίνιο** είναι κίνδυνος θάνατος γι'αυτό και γέμισε με παίκτες και μπλόκαρε τον άξονα του Ολυμπιακού και έκανε τον Ολυμπιακό-από ένα σημείο και μετά-να προσπαθεί κυρίως από τα πλάγια και με γιόμες, ενόσω και ο Μασούρας δεν έκανε το καλύτερο παιχνίδι του.

Την ίδια στιγμή ο **Ελ Αραμπί** γυρνούσε πίσω για να παίρνει μπάλες, ενώ στον άξονα γινόταν παιχνίδι κυρίως με τον Λαλά που φυσικά δεν είναι και ο πιο δημιουργικός παίκτης της ομάδας...

Στο πρώτο ημίχρονο λοιπόν ο Ολυμπιακός είχε μια υπεροχή που δεν ήταν συντριπτική (καθώς ο Παναθηναϊκός είχε ικανοποιητικό ποσοστό κατοχής μπάλας) και τις περισσότερες ευκαιρίες που όμως μόνο μία από αυτές την λες κλασσική και φάσεις οι οποίες προέκυψαν κυρίως από ατομικές προσπάθειες

και όχι οργανωμένο παιχνίδι.

Στο δεύτερο ημίχρονο ο Ολυμπιακός μοιάζει να μπαίνει δυνατά, αλλά εκείνη τη στιγμή η ηλιθιότητα των οπαδών της θύρας 7 με τα καπνογόνα του κόβει το ρυθμό και διακόπτει το παιχνίδι για κανά δεκάλεπτο...

Και είναι απορίας άξιο γιατί ο **Μαρτίνς** στις δηλώσεις του δεν τα έβαλε με αυτούς τους ανεγκέφαλους, παρά τα έβαλε με τον άπογο Σλοβένο διαιτητή για να δικαιολογηθεί !

Στην ουσία λοιπόν είχαμε και πάλι ρυθμό στο παιχνίδι κατά το δεύτερο μισό του δευτέρου ημιχρόνου όπου ο **Ολυμπιακός** άρχισε να πιέζει πιο ψηλά και να σφίγγει τον κλοιό. Βοήθησαν βεβαίως και οι αλλαγές του **Μαρτίνς** και κυρίως ο **Βαλμπουενά**.

Από την άλλη ο Παναθηναϊκός δεν μπόρεσε να αντέξει στον ίδιο ρυθμό 90 λεπτά και το γύρισε καθαρά στο ταμπούρι, ενώ και οι αλλαγές του (**Μακέντα, Λούντκβιστ και Μαουρίσιο**) δεν βοήθησαν ιδιαίτερα.

Τελικά γκολ δεν μπήκε ούτε τότε γιατί οι ευκαιρίες του **Ολυμπιακού** προήλθαν και πάλι κυρίως από ατομικές προσπάθειες και γιόμες, αλλά και λόγω του πολύ καλού **Ιταλού** τερματοφύλακα **Μπρινιόλι** που δείχνει ότι μπορεί κάλλιστα να είναι και ο βασικός στους πράσινους.

Και όσο για το μέλλον για τον μεν Ολυμπιακό ήταν μια απλή γκέλα και όχι καταστροφή, καθώς και αυτή δεν ήταν και μια απογοητευτική εμφάνιση και είναι πολύ νωρίς να μιλήσουμε για

το πρωτάθλημα.

Όσον αφορά τον Παναθηναϊκό, η βελτίωση σε σχέση με πέρσι είναι προφανής, αλλά-να μην κοροϊδευόμαστε-ακόμα υστερεί σαφώς απέναντι στον Ολυμπιακό σε ποιότητα ρόστερ και ποδοσφαίρου, γι' αυτό και θα πρέπει να είναι ικανοποιημένος από αποτέλεσμα, αλλά και από εμφάνιση.

Το σίγουρο όμως είναι ότι αν η ομάδα παίζει πλήρης και δουλευτεί ακόμα περισσότερο και ορθολογικά, υπάρχουν και άλλα περιθώρια βελτίωσης οπότε και αισιοδοξία για μια αξιοπρεπέστατη χρονιά.

Υπόθεση Ρόουζ: Τι προβλέπει ο νόμος της FIFA αν αποδειχθεί «μεταγραφική γέφυρα»!

Σοβαρούς κινδύνους αντιμετωπίζουν Άρης και Ολυμπιακός αν αποδειχθεί ότι η υπόθεση Ρόουζ εμπίπτει στον κανονισμό περί Transfers Bridge (μεταγραφική γέφυρα) !

ΠΗΓΗ: sdna.gr

Με βαριές καμπάνες από τη FIFA ενδέχεται να έρθουν αντιμέτωποι όλοι οι εμπλεκόμενοι, μετά την αποκάλυψη-βόμβα για τη μεταγραφή του Γάλλου αμυντικού στη Λέγκια Βαρσοβίας, που έφερε στο φως της δημοσιότητας το SDNA. Όλα αυτά βέβαια εφόσον η παγκόσμια ομοσπονδία ασχοληθεί πειθαρχικά με την υπόθεση.

Η υπόθεση, εκτός από το ξεκάθαρο ηθικό θέμα που προκύπτει και αφήνει βαθιά εκτεθειμένες τις δυο ΠΑΕ, με τον Ρόουζ να

φαίνεται στην κάρτα μεταβολών του ότι μετακόμισε στην Πολωνική ομάδα από τον πειραϊκό σύλλογο κι όχι εκείνον της Θεσσαλονίκης, έχει καθώς φαίνεται και νομικό σκέλος που ενδέχεται να απασχολήσει.

Ο λόγος; Γιατί στη FIFA υπάρχει ξεκάθαρη πρόβλεψη για ανάλογες περιπτώσεις, παρότι στην Ελλάδα τέτοιες υποθέσεις μοιάζουν -σχεδόν- πρωτοφανείς. Στο πειθαρχικό κώδικα της παγκόσμιας ομοσπονδίας λοιπόν υπάρχει σαφής πρόβλεψη για περιπτώσεις “Bridge Transfer”, η λεγόμενη “μεταγραφική γέφυρα”. Όταν δηλαδή παρεμβάλλεται μία τρίτη ομάδα στη μεταγραφή ενός παίκτη χωρίς συγκεκριμένο λόγο και δίχως να αγωνιστεί σε εκείνη.

Στο εν λόγω άρθρο της FIFA σημειώνεται λοιπόν: “Μεταγραφική γέφυρα”

1. Κανένας σύλλογος ή παίκτης δεν πρέπει να συμμετέχει σε μία μεταγραφική γέφυρα.

2. Εάν διαπιστωθεί το αντίθετο και πραγματοποιηθούν δύο συνεχόμενες μεταγραφές, εθνικές ή διεθνείς, του ίδιου παίκτη μέσα σε περίοδο 16 εβδομάδων, τα μέρη (σύλλογοι και παίκτης) που συμμετέχουν σε αυτές τις δύο μεταγραφές, έχουν συμμετάσχει σε μεταγραφική γέφυρα.

3. Η πειθαρχική επιτροπή της FIFA, σύμφωνα με τον πειθαρχικό κώδικα της FIFA, θα επιβάλει κυρώσεις σε οποιοδήποτε μέρος υπόκειται στο καταστατικό και τους κανονισμούς της FIFA που εμπλέκονται σε μία μεταγραφική γέφυρα”.

Η πρώτη «καμπάνα» για μεταγραφική γέφυρα !

Σε αυτό το σημείο να αναφέρουμε ότι ήδη από τον Φλεβάρη του 2020 η FIFA είχε ενημερώσει με επιστολή της όλες τις ομοσπονδίες μέλη της για το θέμα του “bridge transfer”, ώστε ακολούθως να ενημερώσουν και οι κατά χώρα ομάδες ότι είναι

κάτι που απαγορεύεται και θα βρεθούν αντιμέτωπες με κυρώσεις από την παγκόσμια ομοσπονδία εφόσον παραβούν τους κανονισμούς.

Όπως ενημέρωνε τότε η FIFA, ο κανονισμός θα είχε ισχύ από τον Μάρτιο του 2020. Ψάχνοντας δε, κανείς, στο... ποινολόγιο της παγκόσμιας ομοσπονδίας, βρίσκει ότι τον περασμένο Απρίλιο έπεσε η πρώτη σχετική “καμπάνα” στις Παρί FC και Ανζέ για “bridge transfer”. Οι δύο γαλλικές ομάδες τιμωρήθηκαν με 30.000 γαλλικά φράγκα και απαγόρευση μεταγραφών, εθνικών και διεθνών για την προσεχή μεταγραφική περίοδο.

Η υπόθεση αφορά σε ποδοσφαιριστή που υπέγραψε το πρώτο του επαγγελματικό συμβόλαιο με την Παρί FC την 1η Ιουλίου 2020 έχοντας παίξει σε Γαλλία και Ισπανία ως ερασιτέχνης. Έξι εβδομάδες αργότερα ο παίκτης μεταγράφηκε στην Αζέ, στις 18 Αυγούστου 2020.

Μετά από έρευνα που διεξήγαγε το αρμόδιο τμήμα της FIFA, διαπιστώθηκε ότι οι δύο σύλλογοι απέτυχαν να διαψεύσουν ότι η υπόθεση αφορούσε στο “bridge transfer”. “Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα γεγονότα και τις καταστάσεις που αφορούν την υπόθεση, αποφασίστηκε ότι η μεταγραφή στην Παρί δεν είχε οργανωθεί με σκοπό ο παίκτης να παίξει ποδόσφαιρο, αλλά μάλλον για να παρακάμψει κανόνες σχετικά με τα τροφεία”, αναφέρει η σχετική ανακοίνωση.

Στη συνέχεια πάντως η Ανζέ δικαιώθηκε και της επιτράπη να κάνει μεταγραφές, ενώ για την Παρί, η τελευταία ενημέρωση που υπήρχε στον γαλλικό Τύπο μέχρι τον περασμένο Ιούνιο, είναι ότι η ποινή της παρέμενε σε ισχύ.

Παρόλα αυτά οι παραπάνω ποινές ήταν ενδεικτικές και δεδομένου ότι δεν υπάρχουν πολλές παρόμοιες παραβάσεις επιβεβαιωμένες (λόγω του ότι ο νόμος εφαρμόστηκε πρόσφατα), δεν προκύπτει και σαφές δεδικασμένο, κάτι που σημαίνει ότι οι όποιες ποινές θα εφαρμοστούν σχεδόν από το μηδέν.

Τώρα το αν και κατά πόσον η υπόθεση Ρόουζ παραπέμπει στον παραπάνω κανονισμό είναι κάτι που θα κριθεί από τους αρμόδιους δικαστές της FIFA αν φτάσει εκεί το θέμα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΡΑΔΕΛΑΚΗΣ

Δίκαια πρωταθλήτρια Ευρώπης η Ιταλία

Το πρώτο πράγμα που μπορούμε να πούμε για το Euro που μόλις τελείωσε είναι ότι η Ιταλία δίκαια σήκωσε το κύπελλο, παρότι δεν νομίζουμε ότι ήταν το καλύτερο ρόστερ στο τουρνουά.

Το σήκωσε όμως δίκαια διότι συνολικά έπαιξε το καλύτερο ποδόσφαιρο (μαζί ίσως με τη Δανία), αλλά κυρίως ήταν η πιο σταθερή ομάδα στη διοργάνωση, κάτι που οι αντίπαλοί της δεν έκαναν αρκετά.

Σε ότι αφορά το παιχνίδι εκτιμούμε ότι η Αγγλία προσπάθησε με «Ιταλικό» τρόπο να πάρει αυτή τη νίκη. Και το λέμε αυτό με βάση τον αρχικό σχηματισμό-με τους πέντε αμυντικούς-αλλά και το πως έπαιξε μετά το απρόσμενα γρήγορο γκολ που πέτυχε.

Που έχασε λοιπόν το παιχνίδι η Αγγλία ; Σε μεγάλο βαθμό στο ότι δεν «σκότωσε» τον αντίπαλο στο πρώτο ημίχρονο. Τότε που ήταν γενικά καλύτερη και που η Ιταλία ήταν έξω από τα νερά της και κομμένη στα δύο.

Οι Άγγλοι λοιπόν όχι μόνο δεν έγιναν πιο πειστικοί για να κάνουν κι άλλο γκολ στο πρώτο μέρος, αλλά περιορίστηκαν απλά στο να καλύπτουν τους χώρους και να ελέγχουν το παιχνίδι.

Και πέρα από το γκολ κυριολεκτικά δεν έβγαλαν άλλη ευκαιρία σε αυτό το πρώτο μέρος, ενώ από την άλλη οι Ιταλοί ήταν και

αυτοί σχεδόν ανίκανοι να απειλήσουν, έχοντας μια εντελώς ανούσια κυκλοφορία της μπάλας.

Η δυσκολία των Ιταλών να αναπτυχθούν και να επιτεθούν ήταν τέτοια που γύριζαν τη μπάλα συνεχώς προς τα πίσω, καθώς οι Άγγλοι κάλυπταν όλους τους χώρους, μη μπορώντας να βρουν διαδρόμους.

Το δεύτερο ημίχρονο ήταν βέβαια μια άλλη ιστορία. Ο Μαντσίνι απέδειξε στην κρίσιμη στιγμή είναι ότι καλός προπονητής και μπορεί να παρεμβαίνει επιτυχώς στα παιχνίδια.

Έτσι με τις δύο αλλαγές (Μπερναρντέσκι, Μπεράρντι, Κριστάντε) ανακάτεψε την τράπουλα και μπέρδεψε την Αγγλική άμυνα, καταφέροντας, όσο περνούσε ο χρόνος, να γίνονται και πιο πιεστικοί και τελικά να φτάσουν, μάλλον αναμενόμενα, στο γκολ με τον Μπονούτσι.

Από εκεί και πέρα η Ιταλία είχε το ψυχολογικό και τακτικό προβάδισμα, μέχρι τη λήξη του κανονικού αγώνα, παρότι δεν κατάφερε τελικά να φτάσει σε ένα δεύτερο γκολ.

Από την άλλη οι αλλαγές του Χέντερσον και του Σάκα δεν βγήκαν καθόλου στον Σαουθγκέιτ, ο οποίος έκανε και άλλα μοιραία λάθη...

Πρώτον άργησε να βάλει τον Γκρίλις (τον έβαλε στο 109'), ενώ αγνόησε επειδικτικά τους πολύ ποιοτικούς Σάντσο και Ράσφορντ τους οποίους επιστράτευσε μόλις στο 120' (δηλαδή αποκλειστικά για τα πέναλτι).

Έτσι λοιπόν, ενώ διακρίναμε ότι η Αγγλία είχε λίγες περισσότερες δυνάμεις στην παράταση, πάντα με ένα πνεύμα δευτεραγωνιστή και λόγω των λαθών του προπονητή που προαναφέραμε, το ματς έγινε μοιρασμένο και ισοροπημένο και μοιραία οδηγήθηκε στα πέναλτι.

Εκεί βεβαίως είναι κατανοητό τι συνέβη, με τον Σαουθγκέιτ να προβαίνει σε λανθασμένη σειρά εκτελεστών, αλλά και στην

επιλογή «κρύων», νεοεισελθόντων παικτών για να εκτελέσουν.

Για να αποδειχθεί έτσι ότι η διαδικασία των πέναλτι δεν είναι μόνο τύχη και συγκυρίες, αλλά και ικανότητα παικτών και προπονητή...

Η Ιταλία πάντως σήκωσε την κούπα-για πρώτη φορά από το μακρινό 1968- και το πανηγύρισε έξαλλα και τώρα θα αρχίσει να προετοιμάζεται για την πρόκληση του μουντιάλ του Κατάρ, αλλά χωρίς τον εξαιρετικό Μαντσίνι στον πάγκο.

Όσο για την Αγγλία, ας μην ξεχνάμε ότι με τον Σαουθγκέιτ ήταν τέταρτη στο μουντιάλ της Ρωσίας και τώρα δεύτερη στο Euro, κάτι που φυσικά δεν είναι κάτι αμελητέο. Από την άλλη ωστόσο ξέρουν και οι ίδιοι ότι ουσιαστικά διοργάνωναν το φετινό Euro, οπότε έχασαν μια μεγάλη ευκαιρία να σηκώσουν ένα κύπελλο.

Από την άλλη η Αγγλία σε αυτό το Euro περισσότερο έγινε αντιπαθής, παρά κέρδισε νέους φίλους και ο λόγος ήταν και η διαιτησία σκάνδαλο στο ματς με τη Δανία, αλλά και η αλαζονική συμπεριφορά των φιλάθλων της με αποδοκιμασίες σε εθνικούς ύμνους αντιπάλων, τραμπουκισμούς και γενικά άκρατο σωβινισμό.

Η «χορηγία» της ΟΥΕΦΑ στην Αγγλία και οι Αγγλόφιλοι στο...Μαρινακιστάν !

Αμφιβολία για το ότι ο συγκεκριμένος Ολλανδός διαιτητής ήθελε να στείλει την Αγγλία στον τελικό (και πιθανότατα και όσοι ήταν στο VAR) και να ηττηθεί η, ομάδα έκπληξη της διοργάνωσης, Δανία, δεν πρέπει να υπάρχει !

Όχι μόνο λοιπόν δεν υπάρχει κανένα πέναλτι στην πτώση του Στέρλινγκ, αλλά το παιχνίδι θα έπρεπε να έχει διακοπή-βάσει κανονισμού- δευτερόλεπτα πριν, διότι υπήρχαν δύο μπάλες στο γήπεδο και μάλιστα πολύ κοντά στη φάση που εξελισσόταν και μπροστά στα μάτια διαιτητή και βοηθού.

Αν δε προσέξετε καλύτερα τη διαιτησία του Ολλανδού “χειρουργού” δεν υπάρχει καμία αμφιβολία για το τι ήθελε να κάνει. Πρώτον ανέχτηκε το σκληρό παιχνίδι των Άγγλων, και ειδικά του Μαγκουάιρ και δεύτερον έδωσε επτά λεπτά καθυστερήσεις στον κανονικό αγώνα που δεν υπήρχαν.

Ο παρατηρητικός τηλεθεατής θα πρόσεξε επίσης ότι σε μια φάση όπου και πάλι υπήρχαν δύο μπάλες στο γήπεδο και όπου ήταν στην επίθεση αυτή τη φορά η Δανία, ο διαιτητής διέκοψε πάραυτα το ματς.

Από εκεί και πέρα βλέπουμε το σπάνιο φαινόμενο να ορίζεται από την UEFA Ολλανδός διαιτητής και στον ημιτελικό και στον τελικό και ο επίσης Ολλανδός διαιτητής VAR να ορίζεται στην ίδια θέση και στον τελικό !

Όλο αυτό μας κάνει λοιπόν να πιστεύουμε ότι ο διαιτητής του ημιτελικού είναι ένα λαμόγιο που είχε οδηγία να σπρώξει την

Αγγλία στον τελικό και πως πιθανόν να ετοιμάζεται κάτι ανάλογο και κόντρα στους Ιταλούς που είναι όμως γενικά καλύτερη ομάδα των Άγγλων.

Ας πούμε και λίγα πράγματα για τη μορφή του αγώνα όπου κατά τη γνώμη μας η Δανία έλεγχε καλύτερα το ματς στο πρώτο ημίχρονο και θα μπορούσε κάλλιστα να προηγείται σε αυτό το διάστημα, αλλά τελικά είχε την ατυχία να ισοφαριστεί με αυτογκόλ.

Ήταν επίσης αρκετά ανταγωνιστική και μέχρι το 66' λεπτό και τις πρώιμες και λανθασμένες αλλαγές του Δανού προπονητή που έπαιξαν μεγάλο ρόλο. Και ήταν αποτυχημένες διότι έβγαλε και τον σκόρερ Ντάμσγκαρντ και τον Ντόλμπεργκ που προβλημάτιζα πολύ την Αγγλική άμυνα.

Αποδείχθηκε τελικά ότι η Αγγλία ξεκίνησε με λανθασμένη ενδεκάδα και με λάθος ανάπτυξη τον αγώνα. Η ανάπτυξη γινόταν αρχικά από τα μπακ, με τον αντιπαθητικό ξυλοκόπο Μαγκκουάιρ, και εν συνεχεία με τους Σο-Σάκα-Φίλιπς ή Μάουντ και ήταν προβληματική, καθώς και οι Στέρλινγκ και Κέιν αναγκάζονταν να γυρίζουν πολύ πίσω για να παίρνουν μπάλες.

Η Αγγλία ωστόσο άρχισε σταδιακά να βελτιώνεται με τις εσωτερικές και εξωτερικές αλλαγές του Σαουθγκέιτ που δείχνει να ξέρει να παλεύει τα ματς από τον πάγκο και έχει άλλωστε εκεί και περισσότερες εναλλακτικές λύσεις από τους Δανούς.

Του βγήκαν αρκετά και ο Χέντερσον και ο Τρίπερ και ο Φόντεν που έβαλε στην παράταση και δεν του βγήκε μόνο ο Γκρίλις που τραυματίστηκε και από την άλλη φυσικά πήρε και το δώρο από τις τρεις αλλαγές του Δανού προπονητή.

Μπορούμε λοιπόν να μιλήσουμε για πλήρη κυριαρχία των Άγγλων στο δεύτερο ημίχρονο του κανονικού αγώνα και στην παράταση όπου οι Δανοί είχαν χάσει την επιθετικότητά τους και έπαιζαν μόνο άμυνα.

Αυτό βεβαίως δεν δικαιολογεί σε τίποτα μια νίκη με ανύπαρκτο

πέναλτι, διότι πολύ απλά ο διαιτητής υπάρχει για να τηρεί τους κανονισμούς και όχι για να βοηθάει την καλύτερη ομάδα να κερδίζει...

ΟΙ ΑΓΓΛΟΦΙΛΟΙ ΣΤΟ “ΜΑΡΙΝΑΚΙΣΤΑΝ” !

Ας μας επιτραπεί όμως να μιλήσουμε και για ένα φαινόμενο το οποίο είναι η ακατανόητη Αγγλοφιλία των αθλητικών ΜΜΕ και των αντίστοιχων δημοσιογράφων στη χώρα μας, σε βαθμό που να υποβαθμίζεται αρκετά ή και τελείως η διαιτητική εύνοια της Αγγλίας στο συγκεκριμένο ματς.

Δεν πρέπει ωστόσο να σας κάνει εντύπωση διότι αυτό οφείλεται στην πραγματικότητα στην κυριαρχία του Βαγγέλη Μαρινάκη στη μεγάλη πλειοψηφία των αθλητικών-και όχι μόνο αυτών-ΜΜΕ στη χώρα μας !

Τα συμφέροντα του...αγαπημένου μας προέδρου «Βαγγέλα» είναι λοιπόν στην Αγγλία όπου και είναι η βασική έδρα των επιχειρήσεών του και εκεί, όπως είναι γνωστό, κατέχει και ομάδα (Νότιγχαμ Φόρεστ), οπότε οι τυφλοί υπήκοοί του ακολουθούν τη γραμμή του πιστά και όχι βέβαια γιατί αγάπησαν ξαφνικά αυτή τη χώρα ή την ομάδα...

Ένας από τους μεγαλύτερους αχυρανθρώπους του Μαρινάκη είναι ο Αντώνης Καρπετόπουλος ο οποίος, αφού πήρε τη βραδινή εκπομπή για το Euro με παρέμβαση Μαρινάκη, μας προέκυψε φανατικός Αγγλόφιλος από'κει που τον ξέραμε μόνο Ιταλόφιλο ! Είπατε τίποτα ;

Τα ίδια ισχύουν και για τον σοσιαλφασίστα Μαρινακικό Χελάκη

του sport fm και της sport day και για site όπως του gazzetta και του sport fm (στον τελευταίο κυριαρχεί επίσης η προπαγάνδα του Ολυμπιακού παρότι ανήκει στον Αλαφούζο !!)

Αυτό βέβαια το ζήτημα μπορούμε και να το δούμε συνολικά για το τι χώρα έχουμε φτιάξει και τι πολιτικό καθεστώς έχουμε στην Ελλάδα, αλλά ας περιοριστούμε μόνο στο αθλητικό κομμάτι...

Δεν ήταν καλύτερη, αλλά πέρασε με το «μέταλλο και τη φανέλα» της η Ιταλία !

Το ότι προβλέπαμε ότι το ματς με την Ισπανία θα είναι πολύ δύσκολο για τους Ιταλούς- καθώς ήταν ένας αγώνας με άλλη φύση και μορφή από αυτούς που έδωσε μέχρι τότε η Ισπανία- βγήκε αληθινό.

Αυτό όμως που δεν περιμέναμε είναι ότι στον αγώνα η Ισπανία θα είναι προφανώς η καλύτερη ομάδα, και σε κατοχή μπάλας και σε ευκαιρίες και σε τελικές, αλλά ήταν όντως καλύτερη. Το τι έχασε τελικά το ματς είναι μια άλλη ιστορία και θα το αναλύσουμε παρακάτω...

Οι Ισπανοί, κατά τη γνώμη μου, έκαναν το λάθος να παραταχθούν με ένα σχήμα παλιάς Ισπανίας που όμως δεν μπορούν να το στηρίξουν το ίδιο καλά. Αυτό το σχήμα ήταν χωρίς κλασσικό επιθετικό, με Όλμο ψευτοεννιάρη και με τον Μοράτα στον πάγκο.

Για τον λόγο αυτό ήταν μεν καλύτεροι στο πρώτο ημίχρονο, αλλά βγάζοντας μόλις δύο κλασσικές ευκαιρίες, την ίδια

στιγμή που οι Ιταλοί απείλησαν και αυτοί μια φορά με το δοκάρι του Έμερσον.

Το ίδιο σκηνικό βλέπαμε περίπου μέχρι το 60' όταν τελικά οι Ιταλοί προηγήθηκαν, κόντρα στη ροή του αγώνα, με τον Έμερσον και τότε ο Λουίς Ενρίκε αντιλαμβάνεται το προφανές πως δηλαδή πρέπει να βάλει μέσα Μοράτα και Μορένο για να γεμίσει την περιοχή και να βγάλει τον πολύ κακό Ογιαρθάμπαλ.

Η πίεση των Ισπανών άρχισε να εντείνεται, με μια Ιταλία που για να επιβιώσει άρχισε να παίζει με τον κλασικό Ιταλικό τρόπο που αποσκοπεί στο να «κλέψει» το παιχνίδι και θα μπορούσε να το είχε κάνει με δύο καλές ευκαιρίες του Μπεράρντι.

Και αφού οι Ιταλοί δεν μπόρεσαν να κάνουν το 2-0, ήρθε το 1-1 για τους Ισπανούς με τον Μοράτα δέκα λεπτά πριν το τέλος που αποκατέστησε μια σχετική δικαιοσύνη στο ματς. Πιο πριν βέβαια θα μπορούσε να έχει δοθεί και πέναλτι για τους Ίβηρες, σε χέρι του Κιελίνι, αλλά διαιτητής και VAR έκλεισαν τα μάτια...

Η παράταση ήταν μια άλλη ιστορία, με την Ισπανία να είναι και πάλι ανώτερη και την Ιταλία να βγαίνει μόνο ευκαιριακά σε αντεπιθέσεις. Εκεί λοιπόν οι Ιταλοί δεν ξέχασαν τις παλιές τους συνήθειες και έκαναν αυτό που ξέρουν καλά όταν βλέπουν ότι δεν μπορούν.

Συνεχείς πτώσεις, καθυστερήσεις, σκληρά φάουλ και προβοκάτσιες στους αντιπάλους (το έχουμε δει πολλές φορές αυτό το έργο από τους Ιταλούς, με αποκορύφωμα τον τελικό του 2006 με τον βρώμικο Ματεράτσι).

Έτσι λοιπόν επιβίωσε η σκουάντρα ατζούρα στην παράταση, κράτησε το 1-1 και πήγαμε στα πέναλτι...

Εκεί εν τέλει οι περισσότεροι θεώρησαν φαβορί της Ισπανίας διότι διέθετε μέσα στον αγώνα, κατά τεκμήριο καλύτερους εκτελεστές, ενώ κάποιοι αντίστοιχοι της Ιταλίας (όπως ο

Ιμόμπιλε) ήταν εκτός παιχνιδιού.

Τα πέναλτι είναι όμως απρόβλεπτα και εδώ απλά μέτρησε ο παράγοντας τερματοφύλακας με τον Ντοναρούμα να είναι σε καλύτερη μέρα (και αυτό οι περισσότεροι δεν το περίμεναν) και τους Ιταλούς εκτελεστές να έχουν γενικά πιο καθαρό μυαλό.

Η ουσία είναι ότι η πορεία της Ισπανία σταμάτησε στα ημιτελικά, με τον προπονητή Λουίς Ενρίκε να βελτιώνει στην πορεία αισθητά την αποκαρδιωτική ομάδα που παρουσιάστηκε στα δύο πρώτα παιχνίδια.

Υπό προϋποθέσεις μπορούν να ελπίζουν σε κάτι πολύ καλό στο παγκόσμιο κύπελλο του Κατάρ, αφού υπάρχουν κάποιοι παίκτες πολλά υποσχόμενοι-όπως ο νεαρός Ρόδρι-συν κάποιες προσθήκες που θα μπορούσαν να γίνουν και δεν έπαιζαν τώρα.

Από την άλλη η Ιταλία δεν μπορεί να μην αισθάνεται φαβορί για κατάκτηση του Euro, αφού η αντίπαλός της Αγγλία παρουσιάζεται γενικά κατώτερή της και δεν έχει και το μέταλλο της μεγάλης ομάδας.

Επειδή όμως το Euro φαίνεται πως δεν παίζεται τίμια, πρέπει να κρατάμε μικρό καλάθι. Πολύ περισσότερα γι'αυτά θα πούμε από αύριο...

Φαβορί για τελικό η Αγγλία, αλλά όχι γκραν φαβορί...

Το ματς της Αγγλίας με την Ουκρανία δεν αντέχει σε μεγάλη κριτική, όπως δείχνει και το τελικό 4-0. Τα "τρία λιοντάρια" μπήκαν πολύ διαβασμένοι για τα προτερήματα και τα ελαττώματα

της αντιπάλου της και απλά εκμεταλλεύτηκε την αγωνιστική και τεχνική ανωτερότητά της και το γκολ που έβαλε πολύ νωρίς έκανε τα πράγματα ακόμα πιο απλά.

Οι Άγγλοι ευνοήθηκαν επίσης και από την απουσία του εξαιρετικού τεχνίτη της Αταλάντα Μαλινόφκι, αλλά και από τον τραυματισμό, νωρίς στη διάρκεια του αγώνα, του στόπερ Κριφτσόφ.

Από την άλλη ο Σαουθγκέιτ είχε περιορίσει αρκετά και τον Ζιντσένκο και τον Γιαρμολένκο οπότε θα ήταν πολύ δύσκολο για τους Ουκρανούς να πετύχουν κάτι.

Πάλεψαν στο πρώτο ημίχρονο με δύο καλές φάσεις που έβγαλαν από αντεπιθέσεις και δεν τα κατάφεραν και από τη στιγμή που δέχθηκαν, νωρίς στο δεύτερο ημίχρονο, πέταξαν λευκή πετσέτα παίκτες και προπονητής (για να αποδειχθεί για μια ακόμη φορά η εύθραυστη ψυχολογία των προερχόμενων από την ΕΣΣΔ ομάδων).

Η Αγγλία γενικά παρουσιάζει μια ομάδα πολύ καλή και με πλήρες ρόστερ (είναι χαρακτηριστικό ότι παίκτες σαν τον Τρίπιερ, τον Σάντσο και τον Χέντερσον συνήθως δεν παίζουν βασικοί) και πολύ καλή τακτικά που ωστόσο δεν βγάζει μάτια με την απόδοσή της, αλλά είναι και καλύτερη από αυτό που μας έδειξε πριν τρία χρόνια στο μουντιάλ.

Έστω δεν μας εντυπωσιάζει όσο η Ιταλία και γενικά καλύτερη από αυτό που μας έδειξε πριν τρία χρόνια στο μουντιάλ, αλλά αυτό από μόνο του δεν λέει κάτι για την συνέχεια της σε αυτό το Euro όπου άλλωστε δεν έχει δεχθεί ακόμα ούτε γκολ.

Κόντρα στους Δανούς εκτιμούμε ότι θα είναι οριακό φαβορί, ενώ αν παίξει στον τελικό με τους Ιταλούς πιστεύουμε πως εκεί η Ιταλία θα είναι το οριακό φαβορί.

Από την άλλη η Δανία ήταν, λίγο έως πολύ, φαβορί κόντρα στους Τσέχους και μας το επιβεβαίωσαν και με τον τρόπο που έπαιξαν και με το τελικό 2-1.

Οι Δανοί δεν άλλαξαν το εντυπωσιακό ταχυδυναμικό παιχνίδι τους που τους έδωσε και ένα προβάδισμα 2-0 και φάνηκε πως είχαν διαβάσει καλά τον αντίπαλό της, ο οποίος είχε επίσης δώσει δείγματα πως είναι καλός τακτικά.

Στο δεύτερο ημίχρονο είδαμε τους Τσέχους να μπαίνουν πολύ δυνατά και να μειώνουν γρήγορα, αλλά και μια μάχη τακτικής, μεταξύ των δύο προπονητών, που πάλεψαν το παιχνίδι με τις παρεμβάσεις τους.

Ο μεν Τσέχος προπονητής γέμισε περισσότερο την περιοχή, προσπαθώντας να βρει συμπαραστάτες του Σικ (έβαλε και τον γνωστό μας Κρμέντσικ) και ο δε Δανός προπονητής ενίσχυσε την ομάδα μεσοαμυντικά, αλλά έβαλε και τον ταχύτατο Πόουλσεν που δημιουργούσε προβλήματα στην άμυνα των Τσέχων με τις ενέργειές τους.

Οι κινήσεις του Δανού προπονητή Χιούμλαντ απέδωσαν, αφού οι Τσέχοι δεν έγιναν ιδιαίτερα απειλητικοί μετά το 2-1 και ιδιαίτερα από οργανωμένες προσπάθειες και οι δε Δανοί έδειξαν ότι μπορούν να παίξουν και παιχνίδι σκοπιμότητας όπου θα περιμένουν τον αντίπαλο και θα ψάχνουν τις αντεπιθέσεις.

Το 2-1 παρέμεινε και οι Τσέχοι ωστόσο μπορούν να φύγουν ικανοποιημένοι από την υπέρβαση και την πορεία που έκαναν μέχρι τους οκτώ στο τουρνουά.

Και όσο για το Αγγλία-Δανία θεωρούμε φαβορί, αλλά οριακό φαβορί, τους Άγγλους τους οποίους όμως περιμένει ένα σκληρό ματς.

Και αυτό το λέμε ότι οι Δανοί θα κληθούν για πρώτη φορά να ανταπεξέλθουν ως αυτσαίντερ στο τουρνουά και δεν ξέρουμε-όπως και στο Ιταλία-Ισπανία-πως μπορεί να εξελιχθεί ένα παιχνίδι όπου οι αντίπαλοι των Δανών θα είναι το φαβορί και οι Σκανδιναβοί θα πρέπει να ρίξουν το βασικό βάρος στην ανάλυση του αντιπάλου.

Μέτρησε και η βαριά φανέλα των Ιταλών !...Δεν πείθει αλλά προχωράει η Ισπανία...

Η εκτίμησή μας ότι αυτό το Βέλγιο μπορεί να φτάσει και στην κατάκτηση του euro τελικά δεν επιβεβαιώθηκε, όμως επιβεβαιώθηκε η άλλη εκτίμησή μας ότι αυτή η Ιταλία (μετά τα δύο πρώτα παιχνίδια της που είδαμε) αρέσει και μπορεί να φτάσει ψηλά !

Τελικά η Ιταλία πήρε χθες ένα ματς στο οποίο δεν ήταν φαβορί, καθώς οι αντίπαλοι της Βέλγοι είναι σχετικά πιο ποιοτικοί σε μονάδες.

Εκτιμώ ότι πρωτίστως η Ιταλία πήρε αυτό το ματς διότι έχει σαφώς πιο βαριά φανέλα από τους Βέλγους οι οποίοι συνήθως

στα πιο κομβικά ματς που δίνουν τις διακρίσεις «χύνουν την καρδάρια με το γάλα»

Αν αναλύσουμε πιο τεχνικά το ματς, θα δούμε ότι το Βέλγιο είχε εν τέλει αμυντικές αδυναμίες που φάνηκαν και κόντρα στη Δανία, αλλά και κόντρα στην Πορτογαλία και επιπλέον ο προπονητής του Μαρτίνεζ απέτυχε-τουλάχιστον στο πρώτο ημίχρονο-να περιορίσει στοιχειωδώς τους Ινσίνιε και Μπαρέλα.

Το αποτέλεσμα ήταν δύο γκολ για τους Ιταλούς στο πρώτο ημίχρονο και ένα ακόμα που ακυρώθηκε και εκεί το έργο των Βέλγων έγινε εκ των πραγμάτων δύσκολο, διότι δεν είναι το πιο εύκολο πράγμα να βάλει δύο γκολ σε αυτήν την Ιταλία.

Τελικά της έβαλε ένα (και αυτό από χαζομάρα του αμυντικού), καθώς η Ιταλία δεν έχει χάσει και το παλιό DNA της αποτελεσματικής άμυνας και των παικτών που «τρώνε» τη μπάλα στα τελευταία λεπτά της πίεσης των αντιπάλων. Από την άλλη ο κομβικός Ντε Μπρόινε για τους Βέλγους ήταν με το ένα πόδι στο χειρουργείο και με το άλλο στο γήπεδο (!) και ναι μεν ήταν καλός, αλλά όχι και αυτός που μπορούσε και που απαιτούσε η περίπτωση...

Συν βέβαια το άλλο Ιταλικό ποδοσφαιρικό χαρακτηριστικό που είδαμε και χθες στα τελευταία λεπτά και που είναι τα εύκολα πεσίματα για καθυστερήσεις και οι προβοκάτσιες...

Οι Ιταλοί του Μαντσίνι είναι λοιπόν είναι πλέον φαβορί για τον τελικό ή και για την κατάκτηση της κούπας, ενώ το Βέλγιο θα πρέπει να περιμένει ενάμιση χρόνο για την επόμενη διοργάνωση (μουντιάλ του Κατάρ) όπου όμως πολλοί παίκτες του θα είναι πολύ επιβαρημένοι ηλικιακά, οπότε και μια ομάδα που μπορεί να κλείνει τον κύκλο της.

Αντίπαλος της Ιταλία στα ημιτελικά θα είναι οι Ισπανοί που και πάλι δεν έπεισαν κόντρα στους Ελβετούς, αλλά βρήκαν τον τρόπο και προκρίθηκαν. Και λέω και πάλι διότι οι Ισπανοί δεν μας έπεισαν ιδιαίτερα ούτε κόντρα στην Κροατία, ούτε και στα ματς των ομίλων, αλλά οι συγκυρίες τους έχουν ευνοήσει και

έτσι είναι παρόντες στην τετράδα μεγάλης διοργάνωσης για πρώτη φορά από το euro του 2012.

Στο συγκεκριμένο ματς κόντρα στους αξιοθαύμαστους Ελβετούς είδαμε ένα πρώτο ημίχρονο με δύο ομάδες πολύ χάλια και ανήμπορες να γίνουν απειλητικές, τους μεν Ελβετούς με εμφανή της απουσία του Τσάκα στα χαφ και τους δε Ισπανούς να έχουν επιστρώσεις στο αργό και χωρίς φαντασία τίκι-τάκα.

Και όμως σε αυτό το κακό πρώτο ημίχρονο οι Ισπανοί είχαν το προβάδισμα με ένα πολύ τυχερό αυτογκόλ από το όγδοο λεπτό !

Το δεύτερο ημίχρονο ήταν μια άλλη ιστορία, καθώς οι Ελβετοί κατάλαβαν ότι είχαν υπερτιμήσει αρκετά τον αντίπαλο, έτσι κυκλοφόρησαν τη μπάλα καλύτερα, βγήκαν μπροστά και ρίσκαραν και τελικά ανταμείφθηκαν με το ωραίο γκολ του Σακίρι.

Και εκεί που οι Ισπανοί ήταν έξω από τα νερά τους και οι κεντροευρωπαίοι έδειχναν να ελέγχουν το ματς, ο διαιτητής αποφάσισε να μετατρέψει το ματς σε κλοτσοπατινάδα με την αυστηρή αποβολή που έδωσε στους Ελβετούς !

Έτσι η παράταση ήταν μια άλλη ιστορία με την Ισπανία να γεμίζει ,όπως ήταν λογικό, την περιοχή με παίκτες και να γίνεται πιο γρήγορη και να πυροβολεί τα καρέ των Ελβετών, βγάζοντας περίπου οκτώ ευκαιρίες σε 33 λεπτά !

Το γκολ όμως δεν έρχεται και λόγω του τερματοφύλακα Ζόμερ

και λόγω της αυτοθυσίας των Ελβετών γενικά, αλλά και λόγω της ανικανότητας των Ισπανών (και ιδιαίτερα αυτού του Μορένο) να βρει στόχο...

Πολύ θεωρήσαμε ότι η Ελβετία έχει το ψυχολογικό προβάδισμα στα πέναλτι (αφού κατάφεραν να φτάσουν το ματς ως εκεί και αφού είχαν κερδίσει και τους Γάλλους στη διαδικασία), αλλά το ποδόσφαιρο είναι ωραίο γιατί είναι απρόβλεπτο.

Τελικά οι Ελβετοί ηττήθηκαν, χάνοντας τρία πέναλτι, είτε λόγω μεγαλύτερης κούρασης-από την υπερπροσπάθεια παίζοντας με 10 στην παράταση-είτε γιατί οι Ισπανοί ήταν καλά προετοιμασμένοι για πέναλτι και έχοντας πιθανότατα μελετήσει τα πέναλτι στο Ελβετία-Γαλλία.

Οι Ελβετοί φεύγουν με κάτι παραπάνω από ψηλά το κεφάλι, όντας μια ομάδα που μας άρεσε πολύ γιατί και ξέρει μπάλα και είναι πολύ μαχητική και είναι και καλή τακτικά. Θα μπορούσε και την τετράδα, αλλά αυτή τη φορά οι συγκυρίες δεν ήταν μαζί της.

Όσο για την Ισπανία ναι μεν δεν μας αρέσει και δεν μας πείθει, αλλά αυτό επ' ουδενί δεν σημαίνει ότι οι Ιταλοί θα έχουν εύκολη δουλειά μαζί της.

Αυτό το λέμε γιατί δεν έχουμε ακόμα δει αυτήν την Ισπανία στο ρόλο του θεωρητικού αυτσαίντερ και έχοντας να δώσει μεγάλη βάση στην άμυνα και αυτό μπορεί να βγάλει κάτι πολύ αρνητικό ή αντίθετα και κάτι θετικό !

Ας θυμηθούμε και πως πήρε η Πορτογαλία το προηγούμενο Ευρο με μια ομάδα που δεν έπειθε καθόλου και δεχόταν κριτικές και με μόλις μια νίκη στον κανονικό αγώνα, οπότε τώρα ας κρατήσουμε μικρό καλάθι και για την Ισπανία που κάνει κάτι ανάλογο !

Σκοπεύει τώρα στο ψηλότερο βάθρο η Αγγλία...πως τα ξερά κεφάλια των παραγόντων χαντάκωσαν τη Γερμανία !

Ας μου επιτραπεί σήμερα να ξεκινήσω με τους ηττημένους Γερμανούς και να πω ότι απέτυχαν στο euro διότι πλήρωσαν την ξεροκεφαλιά των ανθρώπων της ομοσπονδίας τους !

Διότι έχουν στον πάγκο έναν Λεβ ο οποίος τα τρία τελευταία χρόνια πηγαίνει από αποτυχία σε αποτυχία, σε βαθμό ταπείνωσης ! Θυμίζω ήττα από την Κορέα στο μουντιάλ της Ρωσίας, συντριβή με 6-0 από την Ισπανία στο Nations league και εντός έδρας ήττα από τη Βόρειο Μακεδονία στα προκριματικά του μουντιάλ του 22' !

Τι άλλο έπρεπε να γίνει λοιπόν για να διώξουν τον Λεβ; Και όμως η ομοσπονδία τον εμπιστεύτηκε να οδηγήσει την ομάδα και στο euro (έστω και για τελευταία φορά)...

Από την άλλη οι Άγγλοι επιβεβαιώνουν, μέχρι στιγμής, αυτούς που τους έβλεπαν να πηγαίνουν ψηλά σε αυτό το euro, το οποίο άλλωστε στην ουσία φιλοξενούν (με την εξαίρεση μόνο του προημιτελικού τους που θα γίνει στη Ρώμη).

Παρουσιάζουν μια ομάδα που δεν σου γεμίζει αρκετά το μάτι, αλλά που παίζει για το αποτέλεσμα και που μέχρι στιγμής έχει καταφέρει να μην δεχθεί ούτε ένα γκολ !

Στο συγκεκριμένο ματς με τους Γερμανούς ο κόουτς Σουθγκέιτ ήξερε ότι το κλειδί είναι να κλειδώσει το κέντρο και τα άκρα των Γερμανών και να προσπαθήσει με υπομονή να κάνει κάτι

μπροστά ή και να ποντάρει στην απουσία αντάξιου ή κλασσικού σέντερ φορ στη Γερμανία.

Για να γίνει αυτό απάντησε 3-4-3 των Γερμανών με το ίδιο ακριβώς σύστημα προκειμένου να γεμίσει το κέντρο και εν τέλει κατάλαβε ότι μάλλον είχε υπερεκτιμήσει αυτή τη Γερμανία, αναλαμβάνοντας και τα ηνία του αγώνα.

Τελικά βρήκε και το πρώτο γκολ με μια εξαιρετική ενέργεια του Στέρλινγκ ο οποίος μάλλον τη χρωστάει στα «εντατικά μαθήματα» του Γκουαρντιόλα στη Μάντσεστερ Σίτι !

Βρήκε και το δεύτερο γκολ από τον Κέιν, ο οποίος έτσι «ξεμπούκωσε», αλλά πιο πριν χρειάστηκε να επιβεβαιωθεί και η «φυματική» επίθεση των Γερμανών με το τετ α τετ που έχασε ο Μίλερ και ο οποίος αν έχει φιλότιμο θα πρέπει να αποσυρθεί από την εθνική ομάδα για να παίξει κανένας νεώτερος ή και ικανότερος...

Τώρα οι Γερμανοί στοχεύουν στο μουντιάλ του 2022 υπό την καθοδήγηση του Φλικ, ενώ οι Άγγλοι έχουν έναν προημιτελικό με τους Ουκρανούς όπου φαντάζουν ως φαβορί, αλλά αυτό επ' ουδενί δεν σημαίνει ότι θα έχουν ένα εύκολο ματς.

Αυτό το λέμε γιατί αυτό θα είναι το πρώτο ματς που θα παίξουν εκτός Αγγλίας και όπου μάλιστα θα στερηθούν και τους περισσότερους από τους οπαδούς τους λόγω κορονοϊού...

Πάμε να σχολιάσουμε και λίγο το Ουκρανία-Σουηδία όπου οι

Σουηδοί φάνταζαν το λογικό φαβορί πριν τον αγώνα. Πλην όμως- όπως έχουμε ξαναπεί-οι Ουκρανοί είναι ομάδα του ύψους ή του βάθους (όπως είναι γενικά οι πρώην Σοβιετικές ομάδες) και χθες ήταν η καλή τους μέρα.

Επιπλέον οι Ουκρανοί αποδείχθηκαν τουλάχιστον αντάξιοι των Σουηδών τακτικά, με τον μεγάλο Σεφτσένκο στον πάγκο, και έφτασαν έτσι το ματς στην «κόψη του ξυραφιού».

Προσθέστε και την απογοητευτική εμφάνιση του Κουλουσέφσκι για τους Σουηδούς, σε αντίθεση με το σπουδαίο παιχνίδι που έκανε ο Ζιντσένκο από την άλλη, και την κόκκινη κάρτα του Σουηδού Ντάνιελσον στην παράταση και τελικά οι Σκανδιναβοί γνώρισαν οδυνηρή ήττα, παρότι το ματς θα μπορούσαν και να το είχαν πάρει βάση ευκαιριών.

Η Ουκρανία είναι μια ομάδα παρόμοια της Τσεχίας, χωρίς τα πολλά αστέρια και μεγάλους παίκτες, αλλά κυρίως με απλά καλούς παίκτες και καλή τακτική και θα παλέψει κόντρα στους Άγγλους για μια νέα έκπληξη και σε ένα ματς όπου λογικά το άγχος θα το έχουν οι Άγγλοι.

**Μάπα το καρπούζι της
παγκόσμιας πρωταθλήτριας
!...Έβαλαν ταχύτητα και
φαντασία οι Ισπανοί...**

Να λοιπόν που το καρπούζι της παγκόσμιας πρωταθλήτριας Γαλλίας αποδείχθηκε μάπα στο Euro-παρότι λίγοι περίμεναν μια

τέτοια εξέλιξη-και οι εκπληκτικοί Ελβετοί τους πέταξαν έξω από την οκτάδα !

Αυτό συνέβη παρότι οι Γάλλοι κατέβασαν στο Euro ένα ρόστερ ίσως και καλύτερο από το παγκόσμιο κύπελλο που κατέκτησαν.

Γι'αυτό και εκτιμούμε πως απέτυχαν διότι αυτή τη φορά δεν ήταν δουλεμένη ομάδα με ρόλους και συνοχή, αλλά ένα ρόστερ μεγάλο αστέρια που έμπαινε στο γήπεδο σαν να είναι προετοιμασμένη για φιλικά παιχνίδια ή αγώνες επείδειξης.

Στο συγκεκριμένο ματς με την Ελβετία εκτιμούμε πως και υποτίμησαν τον αντίπαλο και πως ο Ντεσάμπ τους έστησε λάθος στο πρώτο ημίχρονο, παρουσιάζοντας μια ομάδα άνευρη και κομμένη στη μέση.

Οι διορθωτικές κινήσεις του Ντεσάμπ στο δεύτερο ημίχρονο έπιασαν κάπως τόπο, αφού η ομάδα έγινε πιο ποιοτική και επιθετική και, συν την ποιότητα κάποιων παικτών όπως Πογκμπά, Κομάν και Μπεμζεμά, έφεραν την ανατροπή με το 3-1.

Ωστόσο η αμυντική συμπεριφορά παρέμενε προβληματική (με τους Λανγκλέ και Βαράν να μη μπορούν να ανταπεξέλθουν σε αυτό το σύστημα) ,εξ ου και οι Ελβετοί κέρδισαν πέναλτι νωρίτερα και έχασαν τη μεγάλη ευκαιρία να το κάνουν 0-2.

Τελικά το 3-1 έγινε 3-3 σε ένα σημείο που κανείς δεν το πίστευε και αυτό συνέβη διότι οι Γάλλοι δεν ήταν καλοί τακτικά σε ένα σημείο που δίνεις βάση στην άμυνα και «τρως» τη μπάλα. Από την άλλη οι Ελβετοί του Πέτκοβιτς ρίσκαραν με τις αλλαγές, γεμίζοντας την περιοχή με φορ και εξτρέμ (πχ. ο δραστήριος Μπαμπού), και το θαύμα έγινε.

Στην παράταση και πάλι ο Πέτκοβιτς έχει μεγάλο μερίδιο διότι άλλαξε τους ρόλους μέσα στο γήπεδο, ξέροντας ότι δεν μπορεί να παίξει με τόσους επιθετικούς και τόσους ανοιχτά και έδωσε λογικά βάση στην άμυνα.

Και όσο για τα πέναλτι είδαμε πρώτους να φτιάχνουν έναν

αρνητικό ήρωα, όπως συνηθίζεται σε τέτοιες περιπτώσεις (Εμπαπέ) και να δίνουν στους Ελβετούς την υπέρβαση που κυνηγούσαν εδώ και αρκετά χρόνια.

Είναι καλή ομάδα οι Ελβετοί με παίκτες που την κατέχουν καλά τη μπάλα και όχι μόνο καλοί τακτικά ή απλά δυνατά κορμιά. Εκτιμούμε ότι έχουν τύχη απέναντι στους Ισπανούς (παρότι δεν παίζει ο Τσάκα) σε ένα ματς δύσκολο και για τους δύο αντιπάλους.

Οι Ισπανοί τώρα κέρδισαν τους πάντα «μπαλάτους» και μαχητικούς Κροάτες διότι ήταν βελτιωμένοι σε ταχύτητα και φαντασία στο παιχνίδι τους και γιατί εκμεταλλεύτηκαν αδυναμίες του αντιπάλου που έφεραν οι απουσίες των Πέρισιτς και Λόβρεν.

Έτσι οι Φούριας Ρόχας βρήκαν απάντηση σε ένα απίθανο γκολ που δέχθηκαν κόντρα στη ροή του αγώνα, πέρασαν μπροστά με 2-1 και παίζοντας το αγαπημένο τους παιχνίδι, βρίσκοντας κενούς χώρους, έκαναν και ένα τρίτο γκολ.

Οι Κροάτες θα πετύχουν μία απίθανη ισοφάριση σε 3-3 κυρίως για λόγους τακτικής. Πρώτον γιατί ο Λουίς Ενρίκε κάνει τραγικό λάθος βγάζοντας Κόκε και Σαράμπια και αποδυναμώνοντας την ομάδα στα χαφ και μεσοεπιθετικά.

Από την άλλη οι Κροάτες που έχουν στο πάγκο έναν Ντάλιτς που αποδεδειγμένα κόβει το μάτι του και το παλεύει από τον

πάγκο, γέμισε τα καρέ των Ισπανών επιθετικούς και φτάνει ουσιαστικά στην ισοφάριση με τις αλλαγές του (Όρσιτς και Πάσαλιτς) !

Η παράταση βέβαια ήταν μια άλλη ιστορία, καθώς οι Ισπανοί έμοιαζαν να είχαν και λίγες περισσότερες δυνάμεις και από την άλλη ο Κροάτης προπονητής δεν θα μπορούσε τόσο εύκολα να συμμαζέψει το φουλ επιθετικό σχήμα που είχε φτιάξει στον κανονικό αγώνα με τα ρίσκα του.

Έτσι χρησιμοποίησε πχ. το δεξί εξτρέμ Μπρέκαλο ως δεξί μπακ και μάλιστα αυτό κόστισε στην αμφιλεγόμενη φάση του 4-3 των Ισπανών, όπου ο Κροάτης παίκτης έπινε ακόμα νερό την ώρα που ξανάρχιζε το παιχνίδι, από cooling break, και με τον διαιτητή Τσακίρ να έχει ευθύνη για αυτό το αμφιλεγόμενο σκηνικό...

Οι Ισπανοί λοιπόν μπορούν να είναι πιο αισιόδοξοι με την εικόνα που μας έδειξαν στα δύο τελευταία παιχνίδια τους, αλλά από την άλλη βλέπουμε και αμυντικές αδυναμίες, αλλά και προπονητικές αδράνειες που αν δεν αλλάξουν, κάποια στιγμή θα κοστίσουν.

Από την άλλη οι Κροάτες φεύγουν υπερήφανοι πως τουλάχιστον δεν απέτυχαν και το πάλεψαν μέχρι τέλους, έχοντας μια ομάδα που εκ των πραγμάτων δεν θα μπορούσε να έχει σχέση με την ομάδα του 2018 που την έφερε φιναλίστ στο μουντιάλ.

Πως «έσβησε» η Ολλανδία και

το άστρο του Σάντος !

Η νίκη του Βελγίου επί της Πορτογαλίας των Ρονάλντο και Σάντος πιστεύουμε πως οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο καλό διάβασμα του ματς και του αντιπάλου που έκανε ο Ισπανός προπονητής των Βέλγων.

Επειδή λοιπόν ήξερε τη σημαίνει Πορτογαλία και Σάντος πρόσεξε πρώτα την άμυνά του-όπως άλλωστε ήταν προφανές ότι θα κάνει και η Πορτογαλία-χωρίς να πρεσάρουν ψηλά, ούτε να κυνηγούν μεγάλες μπαλιές.

Ήξεραν επίσης οι Βέλγοι πως αν κρατήσουν το μηδέν στην άμυνα και αν ψάξουν το γκολ με υπομονή στο εννενητάλεπτο, κάποια στιγμή θα το βρουν διότι είναι πιο ποιοτικοί από τους αντιπάλους και γιατί η άμυνα των Πορτογάλων δεν είναι αυτή που ήταν παλιότερα.

Επιπλέον οι Βέλγοι είχαν και ένα πλεονέκτημα στη σύγκριση Λουκάκου-Ρονάλντο, ότι οι Βέλγοι έχουν καλύτερα χαφ για να τροφοδοτούν τον Λουκάκου. Αντίθετα στην Πορτογαλία έπρεπε ο Ρονάλντο στα 36 του να γίνεται και οργανωτής κάτι εκ των πραγμάτων δύσκολο...

Και τελικά οι Βέλγοι βρήκαν ένα καταπληκτικό γκολ από την ποιότητα του Αζάρ και το μόνο που είχε να κάνει πλέον ήταν να κρατήσει στην άμυνα.

Μέχρι τα μισά του δευτέρου ημιχρόνου οι Πορτογάλοι έμοιαζαν από «κλειδωμένοι» έως κομμένοι στα δύο. Όμως τα πράγματα άλλαξαν μετά τον τραυματισμό του Ντε Μπρόινε.

Έπειτα ο Σάντος διόρθωσε λάθη που είχε κάνει στον καταρτισμό της ενδεκάδας, βάζοντας στο παιχνίδι τους Σίλβα, Ντανίλο και Φέλιξ τους οποίους αγνοούσε μέχρι εκείνη τη στιγμή, με αποτέλεσμα οι Πορτογάλοι να απλώσουν το παιχνίδι, να πιέσουν, να ρισκάρουν και να χάσουν ευκαιρίες.

Στο ίδιο διάστημα οι Βέλγοι δεν μπορούσαν να κρατήσουν πολύ τη μπάλα και έψαχναν τον Λουκάκου στον κενό χώρο, με απονενομημένες βαθιές μπαλιές.

Τελικά οι Πορτογάλοι δεν σκόραραν είτε λόγω τύχης, είτε λόγω ανικανότητας και έμεινε έτσι το 1-0 που απέδωσε δικαιοσύνη και τελείωσε τον ποδοσφαιρικό Σαντισμό !

Και αποδείχθηκε έτσι ότι στο ποδόσφαιρο η «μεταφυσική» δεν παίζει πολύ μπάλα ! Μπορεί να σταθείς τυχερός σε ένα ολόκληρο τουρνουά, αλλά κάποια στιγμή η τύχη θα γυρίσει εναντίον σου (βλέπε και Ελλάδα του Ρεχάγκελ, μετά το Euro που κατακτήσαμε...

Όσο για το κάζο της Ολλανδίας από την Τσεχία, σαν να διαβάζαμε βουλωμένο γράμμα, είχαμε γράψει ότι τα πράγματα για την Ολλανδία θα είναι πιο δύσκολο, όταν θα φύγει από το σπίτι της και όταν θα βρει απέναντί της ορθολογιστική ομάδα !

Χθες λοιπόν βρήκαν απέναντί της μια πολύ ενδιαφέρουσα ομάδα, όπως η Τσεχία, η οποία μπορεί να μην έχει πολλούς μεγάλους παίκτες (πλην ίσως Σικ και Βάτσλικ), αλλά είναι γεμάτη από καλούς παίκτες και έναν προπονητή που μπορεί να παίρνει από αυτούς ίσως και το 100 % των δυνατοτήτων τους.

Κυρίως βρήκε μια ομάδα που χαρακτηρίζεται ορθολογιστική, διότι είναι ομάδα προπονητή που σημαίνει ότι διαβάζει καλά

τα παιχνίδια και προσαρμόζει την τακτική της στον αντίπαλο.

Κόντρα στους Ολλανδούς ήξεραν ότι παίζουν με ομάδα πιο ποιοτική, αλλά και παραδοσιακά αφελή και πως μπορούσαν να εκμεταλλευτούν τον τρόπο που κάνει συνολικά άμυνα, αλλά και που παίζουν οι αμυντικοί της (πχ. Ντε Λιχτ, Μπλιντ).

Μένοντας οι Ολλανδοί με δέκα παίκτες, οι Τσέχοι έπαιξαν ψύχραιμα και με υπομονή για να εκμεταλλευτούν κάποια γκέλα της Ολλανδικής άμυνας και εν τέλει αυτό έγινε για να πάρουν μια δίκαιη νίκη με 2-0.

Οι Τσέχοι εκτιμούμε ότι δεν θα είναι το φαβορί κόντρα στους Δανούς, αλλά είναι βέβαιο πως έχουν και αυτοί ακέραιες τις πιθανότητές τους να φτάσουν στην τετράδα.

Όσο για την Ολλανδία τι να πούμε ; Το έχουμε δει πολλές φορές το ίδιο έργο να ξεκινάει εντυπωσιακά και με καλό ποδόσφαιρο και στα κρίσιμα ματς να ξεφουσκώνει και αυτό διότι είτε υστερεί σε προπονητή (βλέπε τώρα Ντε Μπουρ) , είτε κουβαλάει κάποιες διαχρονικές παθογένειες ως ομάδα.